

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 332/2016-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. júna 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Róbertom Selvekom, Boženy Němcovej 27/30, Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 1 K 31/2012-2901 z 12. februára 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. apríla 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) č. k. 1 K 31/2012-2901 z 12. februára 2016 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“).

Zo sťažnosti a z k nej pripojených príloh vyplýva:

«Okresný súd... v právnej veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu [REDACTED] [REDACTED] o návrhu navrhovateľa [REDACTED] na zrušenie prijatého uznesenia na schôdzi veriteľov a na zastavenie účinnosti prijatého uznesenia na schôdzi konanej dňa 17.12.2014, uznesením sp. zn. 1K 31/2012-2901 zo dňa 12.02.2016, rozhodol tak, že návrh na pozastavenie účinnosti uznesenia č. 1 prijatého schôdzou veriteľov úpadcu [REDACTED] ako aj návrh na zrušenie uznesenia č. 1 prijatého schôdzou veriteľov úpadcu [REDACTED] konanej dňa 17.12.2014 na Okresnom súde Prešov zamieta.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie Sťažovateľ. Z dôvodu, že v zmysle ustanovenia § 198 ods. 1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, voči uzneseniu je prípustné odvolanie len ak to ustanovuje zákon o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý pre tento prípad podanie odvolania neumožňuje, podávame túto sťažnosť z dôvodu že je vysoký predpoklad, že naše odvolanie bude príslušným odvolacím súdom odmietnuté. ...

Okresný súd... uznesením zo dňa zo dňa 02. apríla 2015 (právoplatnosť 28. apríla 2015) rozhodol o vstupe do konkurzného konania vedeného Okresným súdom Prešov sp. zn. 1K 31/2012, nového veriteľa - [REDACTED] namiesto spoločnosti [REDACTED], ktoré bolo zverejnené v obchodnom vestníku 100/2015, zo dňa 28.mája 2015.

Podľa § 25 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z. z. „Len čo uznesenie o vstupe do konkurzného konania nadobudne právoplatnosť, súd bezodkladne zverejní oznam o nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia v Obchodnom vestníku. Od zverejnenia tejto skutočnosti v Obchodnom vestníku môže práva spojené s nadobudnutou pohľadávkou v konkurznom konaní vykonávať jej nadobúdateľ.“

Z uvedeného vyplýva, že počnúc dňom 28.05.2015, čo bol dátum zverejnenia skutočnosti o vstupe do konkurzného konania v obchodnom vestníku č.100/2015, vykonáva práva spojené s pohľadávkou, namiesto spoločnosti [REDACTED], nový veriteľ [REDACTED]... – Sťažovateľ. ...

Vzhľadom k tomu, že v čase vydania namietaného uznesenia, už nebola spoločnosť [REDACTED] účastníkom konkurzného konania, je uvedené uznesenie zaťažené neodstrániteľnou vadou konania, čo je samostatný dôvod na zrušenie uznesenia Okresného súdu...

Z uvedeného vyplýva, že Okresný súd... mal konať s veriteľom [REDACTED] a tomuto... aj doručiť predmetné uznesenie.

Dňa 17.12.2014... sa na Okresnom súde... konala schôdza veriteľov v konkurznej veci úpadcu [REDACTED]

Na... schôdzi bolo prijaté uznesenie č. 1: „Schôdza veriteľov schvaľuje za nového správcu úpadcu [REDACTED]“

Na... schôdzi sme sa zúčastnila ako konkurzný veriteľ - [REDACTED], ktorého pohľadávka je evidovaná v konečnom zozname pohľadávok pod číslom 24 ako pohľadávka zistená a s ktorou sa viaže v zmysle § 35 ods. 4 ZKR právo hlasovať na schôdzi veriteľov.

Taktiež nemáme vedomosť o existencii žiadneho súdneho rozhodnutia, ktorým spoločnosti boli odňaté hlasovacie práva. Napriek tomu [REDACTED], ktorý viedol schôdzu veriteľov, odňal možnosť hlasovať na schôdzi veriteľov čo je v hrubom rozpore so ZKR.

Na predmetnej schôdzi veriteľov sme uplatnili námietky rozporu prijatého uznesenia so zákonom.

Uvedené námietky obsahovali nasledujúce skutočnosti: Nám ako veriteľovi úpadcu, ktorého pohľadávka je v konečnom zozname zapísaná pod číslom 24 nebolo umožnené hlasovať na schôdzi veriteľov.

Znenie uplatnenej námietky v Zápisnici zo schôdze veriteľov zo dňa 17.12.2014: „Ako zástupca veriteľa [REDACTED] uviedol, že namieta takisto ako [REDACTED], že do dnešného dňa mu nebolo doručené oznámenie o nepriznaní hlasovacích práv a má za to, že z uvedených dôvodov mu malo byť umožnené hlasovať.“

Na základe uvedeného skutkového stavu, dospel Okresný súd Prešov v Uznesení sp. zn. 1K 31/2012-2901 zo dňa 12.02.2016, k tomuto právnomu záveru:

„Súd preskúmal zápisnicu o priebehu schôdze veriteľov konanej dňa 17.12.2014, ktorú viedol poverený vyšší súdny úradník. Na schôdzi boli prítomní veritelia oprávnení hlasovať s celkovým počtom hlasov 4 509 085. Pri sčítavaní hlasov predsedajúcim schôdze zrejme došlo k matematickej chybe, kedy hlasy veriteľa [REDACTED] v počte 1 039 neboli zarátané do celkového počtu hlasov prítomných veriteľov. Táto zrejma chyba v sčítaní však nespôsobuje rozpor prijatého uznesenia so zákonom: t. j. nezákonnosť uznesenia.“

Z uvedeným záverom súdu nesúhlasíme, a je v prikre rozpore so zápisnicou zo schôdze veriteľov úpadcu [REDAKOVANÉ] kde je výslovne uvedené:

„Prítomní veritelia [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] nehlasovali, nakoľko podľa konečného zoznamu pohľadávok a rozhodnutí Okresného súdu Prešov nemali právo na schôdzi hlasovať, resp. im hlasovacie práva neboli priznané.“

Z uvedeného vyplýva, že nešlo o zrejmu chybu v sčítaní hlasov prítomných veriteľov, ale poverený súdny úradník vedúci schôdzu veriteľov, neumožnil hlasovať na schôdzi veriteľov spoločností [REDAKOVANÉ], v rozpore s ustanovením § 35 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. ...

Podľa § 35 ods. 4 prvá veta ZKR:

„Ak súd nerozhodol inak, právo hlasovať na schôdzi veriteľov má veriteľ, ktorého pohľadávka je v čase konania schôdze veriteľov zistená čo do právneho dôvodu a vymáhateľnosti; na každé jedno euro zistenej sumy pohľadávky má veriteľ jeden hlas.“

Vzhľadom k tomu, že v prípade veriteľa [REDAKOVANÉ], príslušný súd nikdy nerozhodoval o práve uvedeného veriteľa hlasovať na schôdzi veriteľov, a pohľadávka uvedeného veriteľa bola v čase konania schôdze zistená čo do právneho dôvodu a vymáhateľnosti, mal uvedený veriteľ právo hlasovať na schôdzi veriteľov...

Tým, že Okresný súd Prešov postupoval priamo v rozpore s ustanoveniami § 35 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, vybočil extrémne z medzí zákonnosti - hrubo porušil zákon.

Ďalej súd pokračoval:

„Námietka veriteľa [REDAKOVANÉ] spočívajúca v namietanom neumožnení hlasovania na schôdzi veriteľov nie je dôvodná, keďže táto skutočnosť nespôsobuje rozpor prijatého uznesenia so zákonom.“

Uvedené konštatovanie Okresného súdu je právne neudržateľné, pretože je v priamom rozpore s hore uvedeným ustanovením § 35 ods. 4 ZKR, ktoré výslovne priznáva hlasovacie práva tam uvedeným veriteľom, z čoho logicky vyplýva, že ak súd na tieto práva v rozpore s týmto ustanovením neprihliada, je takéto konanie v rozpore so zákonom, z čoho vyplýva, že aj uznesenie schôdze prijaté v rozpore s citovaním ustanovením ZKR je nezákonné.

V rovnakom odseku súd rozoberá, prečo nepovažuje popretie práva hlasovať na schôdzi veriteľov za nezákonné:

„Veriteľ [REDAKOVANÉ] disponoval na schôdzi veriteľov počtom hlasov 1 039, pričom napádané uznesenie schôdze veriteľov bolo prijaté v pomere za: 4 507 645 hlasov, proti: 1 440 hlasov, zdržal sa: 0 hlasov. Bez ohľadu na spôsob hlasovania veriteľa [REDAKOVANÉ] na schôdzi veriteľov, napádané uznesenie by bolo schválené dominantnou väčšinou veriteľov a na výsledku by hlasovanie veriteľa [REDAKOVANÉ] nič nezmenilo. V záujme dosiahnutia účelu konkurzného konania a jeho plynulosti nie je možné čisto formalisticky posudzovať otázku nehlasovania veriteľa, ale je potrebné zohľadniť prípadné jeho hlasovanie na zákonnosť napádaného uznesenia. Táto zákonnosť nie je namietanými skutočnosťami v konečnom dôsledku vzhľadom na nemožnosť ovplyvniť výsledok hlasovania veriteľom nijako narušená.“

V citovanej časti odôvodnenia prijatého uznesenia súd neuviedol, na základe čoho dospel k názoru, resp. na základe akého ustanovenia zákona o konkurze a reštrukturalizácii, sa v prípade, ak sa prijme na schôdzi veriteľov uznesenie dominantnou väčšinou veriteľov, tak takéto uznesenie môže byť prijaté v rozpore so zákonom o konkurze a reštrukturalizácii!!! Za zákonný dôvod sa nedá považovať dosiahnutie účelu konkurzného konania, a jeho plynulosti, na úkor zákonnosti. ...

V tomto prípade je postup súdu treba považovať za osobitne hrubé porušenie práva hlasovať na schôdzi veriteľov tak, ako je upravené v § 35 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z., a to spôsobom popierajúcim ich účel a význam. Rozhodnutie súdu v tomto prípade popiera právo spoločnosti [REDAKOVANÉ] hlasovať na schôdzi veriteľov (denegatio iustitiae).

Čo sa týka rozlišovania medzi dominantným a menšinovým veriteľom, poukazujeme na Nález č. I. ÚS 200/2011 Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 7. 12. 2011: „nositeľom ústavou a dohovorom garantovaného práva na súdnu ochranu, resp. spravodlivé súdne konanie, nie je len majoritný veriteľ, ale všetci veritelia, ktorí riadne a včas (spôsobom ustanoveným Zákonom o konkurze a reštrukturalizácii) prihlásili svoje pohľadávky“.

Na základe uvedených skutočností máme zato, že uznesením Okresného súdu... bolo hrubo porušené základné právo spoločnosti [REDAKOVANÉ] na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy... a na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s ich základným právom na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy...

Ďalšou námietkou spoločnosť [REDAKOVANÉ] tak, ako bola zapísaná v zápisnici z namietanej schôdze bolo:

„... Svoj návrh odôvodnil aj tým, že ak súd pripustí, aby sa dnešná zvolaná schôdza veriteľov konala a bol zvolený nový správca bez toho, aby súd umožnil hlasovať i veriteľom, ktorým hlasovacie práva nepriznal, môže nastať taká protiprávna situácia, že po rozhodnutí odvolacieho súdu budú v predmetnej veci dvaja SKP a prijaté uznesenia budú neplatné, keďže nehlasovali tí veritelia, ktorí toto právo nemali a postupom súdu im bolo nezákonne odňaté a preto bude dnešná schôdza v celom rozsahu zmätočná a navodí sa stav právnej neistoty. Ďalej uviedol, že riadne prihlásené pohľadávky mojich klientov, ktoré správca uznal, na základe ktorých sú oprávnení hlasovať sú stále do dnešného dňa zapísané v konečnom zozname pohľadávok, a doteraz správca nevykonal žiaden úkon smerujúci k jeho zmene na základe čoho by nemali právo hlasovať, súd toto právo nemá. Vychádzajúc zo zoznamu pohľadávok a z ustanovenia § 31 ods. 2 ZKR majú teda podľa môjho právneho názoru popretí veritelia právo hlasovať na dnešnej schôdzi. Ďalej uviedol, že popreté pohľadávky veriteľov sú zapísané ako zistené v zozname pohľadávok. ...“

Touto námietkou sa súd v uznesení nezaoberal, pričom neuviedol dôvody pre ktoré neprihliadal na hore uvedenú námietku. ...

Namietané rozhodnutie súdu je v príkrom rozpore s právom účastníka na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany.»

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti takto rozhodol:

„Právo Sťažovateľov podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky bolo uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 1K 31/2012-2901 zo dňa 12.02.2016 porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Okresného súdu Prešov sp. zn. 1K 31/2012-2901 zo dňa 12.02.2016 a vracia mu vec na ďalšie konanie.

Krajského súdu v Košiciach je povinný nahradiť Sťažovateľovi trovy tohto konania vo výške 303,16 € na účet jeho právneho zástupcu do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa judikatúry ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu verejnej moci (v danom prípade krajského súdu) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré sťažovateľ označil, či už pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov (I. ÚS 66/98, III. ÚS 206/03, II. ÚS 77/04). Za zjavne neopodstatnený návrh je preto možné považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo

slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 195/04, I. ÚS 11/05).

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa svojej konštantnej judikatúry ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmavať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmavať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa vymedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmavať rozhodnutie všeobecného súdu v prípade, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť teda predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (mutatis mutandis I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02).

Sťažovateľ namieta porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy uznesením okresného súdu.

Spoločnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „spoločnosť“) sa návrhom doručeným okresnému súdu domáhala pozastavenia účinnosti uznesenia č. 1 prijatého schôdzou veriteľov úpadcu [REDAKOVANÉ] (ďalej len „úpadca“), konanej 17. decembra 2014 na okresnom súde a návrhu na zrušenie uznesenia veriteľov. O návrhu rozhodol okresný súd uznesením, proti ktorému smeruje sťažnosť sťažovateľa. Okresný súd uznesením sp. zn.

1 K 31/2012 z 2. apríla 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 28. apríla 2015, rozhodol o vstupe sťažovateľa do konkurzného konania namiesto spoločnosti.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a dospel k záveru, že je zjavne neopodstatnená.

Podľa sťažovateľa okresný súd namietaným uznesením porušil jeho základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy tým, že časť uznesenia okresného súdu, v ktorom okresný súd uvádza: „*Súd preskúmal zápisnicu o priebehu schôdze veriteľov konanej dňa 17.12.2014, ktorú viedol poverený vyšší súdny úradník. Na schôdzi boli prítomní veritelia oprávnení hlasovať s celkovým počtom hlasov 4 509 085. Pri sčítavaní hlasov predsedajúcim schôdze zrejme došlo k matematickej chybe, kedy hlasy [REDAKOVANÉ] v počte 1 039 neboli zarátané do celkového počtu hlasov prítomných veriteľov. Táto zrejímavá chyba v sčítaní však nespôsobuje rozpor prijatého uznesenia so zákonom, t. j. nezákonnosť uznesenia.*“, je v rozpore so zápisnicou zo schôdze veriteľov úpadcu konanej 17. decembra 2014, pretože nešlo o chybu v sčítaní, ale vyšší súdny úradník neumožnil veriteľovi spoločnosti hlasovať, napriek tomu, že jeho pohľadávka bola zistená, pokiaľ ide o dôvod a výšku.

Ústavný súd súhlasí s tvrdením sťažovateľa, že táto časť uznesenia okresného súdu je v rozpore so zápisnicou zo schôdze veriteľov, keďže zo zápisnice zo schôdze veriteľov vyplýva, že veriteľ (spoločnosť) nehlasoval, zároveň však poukazuje na ďalšiu časť odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu, v ktorej je uvedené: „*Námietka veriteľa [REDAKOVANÉ] spočívajúca v namietanom neumožnení hlasovania na schôdzi veriteľov nie je dôvodná, keďže táto skutočnosť nespôsobuje rozpor prijatého uznesenia so zákonom. Veriteľ [REDAKOVANÉ] disponoval na schôdzi veriteľov počtom hlasov 1 039, pričom napádané uznesenie schôdze veriteľov bolo prijaté v pomere za: 4 507 645 hlasov, proti: 1 440 hlasov, zdržal sa: 0 hlasov. Bez ohľadu na spôsob hlasovania veriteľa [REDAKOVANÉ] na schôdzi veriteľov, napádané uznesenie by bolo schválené dominantnou väčšinou veriteľov a na výsledku by hlasovanie veriteľa [REDAKOVANÉ] nič nezmenilo. V záujme dosiahnutia účelu konkurzného konania a jeho plynulosti nie je možné čisto formalisticky posudzovať otázku nehlasovania veriteľa, ale je potrebné zohľadniť prípadne*

jeho hlasovanie na zákonnosť napádaného uznesenia. Táto zákonnosť nie je namietanými skutočnosťami v konečnom dôsledku vzhľadom na nemožnosť ovplyvniť výsledok hlasovania veriteľom nijako narušená.“

Ústavný súd sa s týmto názorom okresného súdu v celom rozsahu stotožňuje a považuje za irelevantné, či postup vyššieho súdneho úradníka bol alebo nebol v súlade so zákonom. Namietaná nezákonnosť v postupe vyššieho súdneho úradníka by mohla viesť k nezákonnému uzneseniu zo schôdze veriteľov iba v prípade, ak by táto nezákonnosť bola schopná ovplyvniť výsledok hlasovania, čo vzhľadom na počet hlasov, ktorým spoločnosť disponovala, neprichádza do úvahy.

Ústavný súd zdôrazňuje, že nie každé porušenie zákona zo strany orgánu verejnej moci má automaticky za následok porušenie ústavou garantovaného základného práva, v danom prípade predovšetkým základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 104/2012, I. ÚS 9/2013, IV. ÚS 629/2012, II. ÚS 372/2012, II. ÚS 373/2012).

Ústavný súd ďalej poukazuje na svoju judikatúru, v rámci ktorej už vyslovil, že kompetencie ústavného súdu nenahrádzajú postupy a rozhodnutia všeobecných súdov a nepoužívajú sa na skúmanie namietanej vecnej nesprávnosti, pretože ústavný súd nie je opravnou inštanciou vo vzťahu k všeobecným súdom. Kritériom na rozhodovanie ústavného súdu musí byť najmä intenzita, akou malo byť zasiahnuté do ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou zaručených základných práv a slobôd, a v spojitosti s tým zistenie, že v okolnostiach daného prípadu ide o zásah, ktorý zjavne viedol k porušeniu, resp. odopretiu základných práv alebo slobôd (IV. ÚS 238/07).

Ústavný súd konštatuje, že v okolnostiach veci sťažovateľa vo vzťahu k námietke, že v čase rozhodnutia okresného súdu už nebola účastníkom konkurzného konania spoločnosť ale sťažovateľ, možno mať pochybnosti o tom, či postupoval okresný súd správne, keď neprihliadal na to, že došlo k zmene veriteľa, čo by prima facie mohlo evokovať prijatie záveru o porušení označeného práva sťažovateľa.

Ústavný súd však zdôrazňuje, že napadnutým uznesením a postupom okresného súdu sa zaoberal aj z pohľadu, či prípadný nesprávny postup okresného súdu mohol mať vplyv na priebeh konkurzného konania, resp. na postavenie sťažovateľa ako veriteľa v konkurznom konaní a konštatuje, že namietané pochybenia tento potenciál nemajú.

Vo vzťahu k tvrdeniu sťažovateľa, že okresný súd sa nezaoberal námietkou spoločnosti, ktorá bola zapísaná v zápisnici zo schôdze veriteľov: „... *Svoj návrh odôvodnil aj tým, že ak súd pripustí... v zozname pohľadávok*“, ústavný súd uvádza, že námietka, na ktorú sťažovateľ odkazuje nebola na schôdzi veriteľov vznesená spoločnosťou, resp. jej zástupcom, ale zástupcami iných veriteľov, čo jednoznačne vyplýva zo zápisnice zo schôdze veriteľov pripojenej k sťažnosti. Okresný súd v namietanom uznesení okrem iného uviedol: „*Veriteľ [REDAKOVANÉ] v zmysle zápisnice zo schôdze veriteľov zo dňa 17.12.2014 uplatnil len odôvodnenú námietku týkajúcu sa nepriznania mu hlasovacích práv na tejto schôdzi a námietku, že súd neprerušil alebo nezrušil túto schôdzu z dôvodu podaného odvolania odvolanej správkyne [REDAKOVANÉ] proti rozhodnutiu o jej odvolaní. Akékoľvek iné dôvody nemôžu byť dôvodmi pre zrušenie uznesenia schôdze, keďže ich veriteľ neuplatnil na schôdzi veriteľov ako odôvodnenú námietku rozporu prijatého uznesenia so zákonom.*“, a tak jasne a zrozumiteľne odôvodnil, prečo sa uvedenou námietkou spoločnosti nemohol zaoberať.

Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd už ďalšími návrhmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júna 2016